

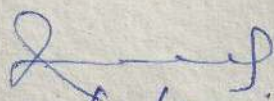
ஈழக்குயிலின்

இதயத்தில் நீ

Donated By
AN NUSRATH
No 171, LIBRARY ROAD,
MARUTHAMUNAI
KALMUNA E. B.

1994 - 09 - 17 அம் திகதி கிராம
7 மணிக்கு 'ந. பக்தியால் கித்திஸ்'
அலங்கார அலங்காரம் உடனடியாக
மருத்துவமனை அலங்காரம் கித்திஸ்
நிள் சந்திப்பு உடனடியாக உடனடியாக
அலங்காரம் அலங்காரம் உடனடியாக
யது கித்திஸ் .

18/9/94

அ. முத்துய்யலி

Donated By
AN NUSRATH
No 171, LIBRARY ROAD,
MARUTHAMUNAI
KALMUNA E. P.

கேயக்கல் நீ

அந்-புரத் வெளியீடு 01.

கரிணிக்லை :

மர்உறும் நாவலர் ஈழமேகம் :

எம்.ஐ.எல்.பக்கீர்த் தம்பி (ஜே.பி)ஐயா, அவர்களுக்கு.

- "ஈழக்குயில் இதரீஸ்" -

குறியீடு :

~~*~*~*~*~*~*

ந மு க் கு யி ல் இ த் தீ ரீ யா த் த,
அ ஞ் ச லி க் க வி தை க ள்.

இ து,
ந மு க் கு யி லி ன் இ த ய தீ தி லீ ரீ.

மு த லா ம் ப தி ப் பு,
ப ங் கு னி த் தி ன் க ள் - 1 9 9 4.

பி ர தி சு ள் :- 500.

வெ னி யீ ரு :

அ ந் - நு ள் ர த் - எ ன் ன ப் ப ரு ம்,

வ றி ய ரு ரு ம் ப அ பி லி ரு த் தி சா ன் தி,
ச மா தா ன ச ழு க ந ல ன் பு ரி ச் ச ங் க ம்.

1 7 1, பொ ளு நாலக வீ தி,

ம ரு த று னை.

19940319.

வெளியீட்டுரை

அன்புடையீர்,

தங்களின் கையில் இருக்கும் "ஈழக்குயிலின் இதயத்தில் நீ" என்னும் ஒரு ஒரு காணிக்கையாகும். எமது மரியாதைக்குரிய மர்ஊறும் நாவலர் ஈழமேகம் எம். ஐ. எல். பக்கீர்தம்பி ஐயா அவர்களின் மறைவையொட்டி அன்னாருக்கு மரியாதை செலுத்தும் முகமாக கவிஞர் ஈழக்குயில் இதீரீஸ் அவர்களால் எழுதப்பட்ட இரங்கல் பாடலாகும். கவிஞர் ஈழக்குயில் இதீரீஸ் மர்ஊறும் ஈழமேகம் அவர்களின் இலக்கிய மாணவராவார்.

மர்ஊறும் ஈழமேகம் அவர்கள் 1985.03.18 ம் திகதி இறையடி எய்தியதனால், ஈழக்குயில் இதீரீஸ் அவர்களால் 02.03.86 இல் எழுதப்பட்டு, பாவலர் பசீல் காரியப்பர் தலைமையில் அஞ்சலி செலுத்திய கவிதையே முதலாவதாகவும், இதற்கு முன்னும் பின்னும் வேறு இரு சந்தர்ப்பங்களில் பாடிய இரு கவிதைகளும், மர்ஊறும் ஈழமேகம் அவர்களால் அறிமுகம் வரையப்பட்டு தின்பதியில் வெளிவந்த கவிஞர் ஈழக்குயிலின் முதலாவது கவிதையும் இத்தொகுப்பில் இடம்பெறுகின்றன.

புலவர்மணி ஆ. மு. சரிபுத்தீன் ஐயா அவர்களாலும், கவிஞர் வாணரினாலும் வழங்கப்பட்ட இரு அணிந்துரைகளுடன், கவிஞரின் "நண்பர்களுக்கு" தெரியப்படுத்தும் செய்தியுடன் மிகவும் பொருத்தமான முறையில் அமைந்துள்ளது ஈழக்குயிலின் இதயத்தில் நீ.

அந்-நூஸ்ரத் எனும் வறிய குடும்ப அபிவிருத்தி,
சாந்தி சமாதான சமூக நலப்புரிச் சங்கத்துக்கு இதனை
வெளியிடும் சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்தமைக்காக கவிஞர் ஈழக்
குயில் இதரில் அவர்களுக்கும் இதனை தட்டச்சு செய்த உதவிய
நண்பர் எச். எம். ஏ. உறசன் எழுதுவினைஞர் அவர்களுக்கும் இது
வெளிவருவதற்காக உதவிய அட்டாணைச்சேனை பிரதேச
செயலக ஊழியர்களுக்கும் அந்-நூஸ்ரத் ஆழ்ந்த நன்றியினைத்
தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

"நன்றியுடன்"

எம். ரி. ராஜா,
ஷாசனார், அந்-நூஸ்ரத்.
344/2 ஏ, தியேட்டர் வீதி,
சம்மாநகரம் - 01.
20.03.1993

அணிநூரை.

ஈழக் குயிலின் இரங்கல் இசைகேட்டேன்
ஈழத்தின் மேகம் எலும்குரிசில் - தோழரை
விட்டுப் பிரிந்துள்ள வேதனையைத் தாங்காது
பட்ட அவலம் பகர்ந்து.

வாய்ந்த குருபக்தி வாடா நினைவுதிமை
தோய்த்த நெறிபலவும் சொல்லித்தன் - தாய்த்திரு
நாட்டின் தகைமை நவின்று சரமகவி
ஏட்டிற் பொறித்த திது.

வாழ்க குருபக்தி வாழ்க குருநாமம்
தழுகவிதை கூறும் இதீர்ளின் - தாழ்விலாச்
சொல்வளம் மிக்கச் சுகீமாய்க் கவிசொல்லும்
நல்லியல்பு கூர்க நகர்ந்து.

புலவர்மணி ஆ.மு. ஜெயகீர்த்தி,

பெரியநீலாவணை.

29.07.1988

அணிநூலா.

நாவலர் ஈழமேகம் நாவுக் கரசனாகி
பாராண்ட புலவர்கள் வரிசையிலே ஏறியவர்
பாவளத்தை வளமாக்கித் தாய்மணின் பெருமையினைப்
பார்போற்ற வைத்தமகன் பக்கீர்த் தம்பியவர்.

தான்கற்ற கல்வியினால் தரணியிலே தன்னைப்போல்
ஏராள மானவர்கள் ஏற்றம் பெறச்செய்தீர்
சூன்போல் அவற்றுள்ளே தோன்றிய நம்இதீர்ல்
ஆன்மகனே நீபிரிந்த அவலம் அவர்களிகள.

ஈழமெனும் சோலையிலே நீகூவும் ஓசையிலே
மண்பதை மகிழ்ந்தெழுந்தே உன்பெயரை நினைத்திருக்கும்
என்பதனால் ஈழத்துக் குயிலாகிக் கவுமென்று
எழுபத்திழுன்றில் எடுத்தாரைத்தீர் தப்பில்லை.

சம்மாந் துறைக்கு மருதமுனை உறவென்றீர்
பழுதில்லா அம்மொழியை வசமாக்கி இதயத்தில்
நீயாக நம்கவிஞர் நம்முள்ளே வைத்தள்ளார்
நற்சான்றே இதுவுங்கள் முன்னறியும் தன்மைக்கு.

கவிஞர் மருதார் வளனார்,

மருதமுனை - 5.

05.01.1993

நண்பர்களுக்கு

அன்பின் நண்பர்களே!

கோடி வந்தவங்கள்.

நான்

மனித குலத்தை நேசிக்கிறேன்.

மனிதத் தன்மையற்றவர்களை வெறுக்கின்றேன்.

மனிதய நேயம்

என் இதயம் முழுவதும் குடிகொண்டிருப்பதால்

நல்ல மனிதர்களின் மறைவு

எந்தன்,

இதயத்தை நெருக்குகிறது

நெஞ்சைப் புண்ணாக்குகிறது

ஆதலால்,

மறைந்த பல நல்லவர்களையிட்டு

பற்பல அஞ்சலிக் கவிதைகளை வயந்திருந்தபோதும்

என் கவியுலகப் பிரவேசத்தில்

முழுப்பங்குடைய நாவலர்

எம்மையெல் பக்கீர்த்தம்பி(ஈழமேகம்)

ஐயா அவர்களை

"இதயத்தில் நீ" எனத் தருகிறேன்

இதனை

அந்-நுஸ்ரத்தினால்

வெளியிடப்படுவது மிகவும்

சந்தோசத்தை ஏற்படுத்துகின்றது.

"அந்-நுஸ்ரத்" - என் மூச்சு

அதன் கோட்பாடுகள் - என் ஆர்மா.

நவீனரேன் நன்றி.

ஈழக் குடியில் இந்நூல்

23.02.1992

என் பேனா ஒடியது உனக்காக கவியாகும்.

அஞ்சலி செய்யும் மேடை
தலைமைப் பாவலரே
மங்கிய கவிதை மேகம்
நினைவுபடும் ஊரவரே
மஞ்சு மறைந்த தினம்
மனம்பதித்த அயலவரே
நன்றி மறவாஇக்
கவியிதரீஸ் வந்தனங்கள்.

பொங்கும் தமிழ்மொழியில்
பொற்கவிகள் தானமைத்து
எங்கும் மணம்பரப்பி
நின்றகவி ஈழமேகம்
திங்கள் பனிரண்டின்
முன்னந்திப் பங்குனியில்
எங்கும் இருள்தழ
இறைவனடி சேர்ந்தனரே.

அந்தநாள் ஊரவரின்
சிந்தையைக் கிளறியதால்
வந்தேன் வடித்துகவி
அஞ்சலிக்குச் சாற்றிடவே
முந்தினார் ஈழமேகம்
முத்தவர் எம்முரின்
சிந்தை குழம்பியது
சேய்நிலமும் வாடியதே.

எமதாரின் இலக்கியத்தை
நீயெடுத்ததுச் செல்லவில்லை
வழியமைத்த நீசென்ற
வகையறியும் வையகமோ
உனதுமனச் சாந்திக்காய்
உள்ளவர்கள் தினமுழைப்பார்
அதற்காக இருகரமும்
ஏந்துகிறேன் இறைவனிடம்.

குயிலொன்ற சோகத்
குரலெடுத்தப் பாடுவது
வழிகாட்டி நின்றதிசைக்
கருவியுடைந் ததினால்
குயிலாகி நீகவும்
எனவுரைத்த நீமறைந்தாய்
குரலுக்கு நீயாகி
கொடுத்தருள வேண்டுகின்றேன்.

வான்கடலில் வெளிப்புயில்லை
வையகத்தில் மகிழ்வுயில்லை
தேன்மழை பொழியும்மேகம்
தேவனடி சேர்ந்ததனால்
தீன்வழி சுவியோதி
முழங்கிப் பொழிவதற்கு
நாம்கண்ட நாவலர்போல்
நம்மூரில் யார்வருவார்.

மின்னும் உன்னுடைய
மழைத்துளியும் கீதமுடன்
அள்ளி இணைக்காத
அணைத்தஅவர் படைப்புகளும்
பின்னே பிறந்தவரும்
பிள்ளைகுட்டி அத்தனைக்கும்
உன்னை இழந்தகுறை
இல்லாத போக்கிவிடும்.

கருவாகி உருவாகி
உருப்படியாய்த் திரளாகி
தரைகசிய கவிமழையைக்
கனிந்தே பொழிந்ததனால்
மறைகளும் நிறைமொழிகள்
நிறைவாக நாம்பெறவே
உருவாக்கி உரைமலரை
உலகினுக்குத் தந்தவரே.

நறுமணமே வீசும்நற்
கவிகள் பல யாத்தெருத்தும்
உரையாற்றும் திறமையிசு
செல்வங்களைப் பயிற்றுவித்தும்
நிறைகொண்டு இலக்கியத்தில்
பொலிவுபெற எமதாரோ
வழிநின்ற பறைசாற்றல்
எம்மவரினீ கடனேதாம்.

02.03.1986

கோடை தெரியவில்லை - கண்ணீர் மாரி பொழிந்தனவே

பங்குனித் திங்கள் என்பத்தைந்து
நேற்றுப் பகலாக நினைவில் தெரிகிறது.
தங்கிடவும் நிழலின்றி மரங்கள் இலைசொரியும்
பங்குனியின் கொடுமை, நல்மனங்கள் வாடியதே
கண்கள் குளமாகிக் கரையேறி ஓடியநீர்
எங்கள் நெஞ்சகளுக்கு நெருப்பாக மாறியது.
பக்கீர்த் தம்பியென்ற புரட்சித் தாஸனவன்
மண்ணிலினிப் பாதம் பதியாத என்பதனால்
கண்கள் காராகி கசிந்து வடிந்ததினால்
பங்குனியில் வெய்யோன் நீருறுஞ்சித் தோற்றுவிட்டான்.
ஆதலினால் எங்களுக்கு,
கோடை தெரியவில்லை - கண்ணீர்
மாரி பொழிந்தனவே.

நக்கினால் கருவிலலை விடும் மேறும் சுணங்காது
நக்கினால் வெய்யோன் நீர்ச்சுனைகள் கணம்வெடிக்கும்
தீநாக்கை நீட்டி காலவனோ மேகத்தை
நக்கியதால் எரிமலைகள் சிதறியன துறையூரில்
தமிழன்னை பெற்ற தவப்புதல்வன் புறப்பட்டான் என்செய்வோம்.

பங்குனியில் நீர்மறுக்கும் தாகத்தால் நாவறறும்
அத்தனைபெரிய கோடை பிறக்கும் பிரதேசம்
நீயிருந்து, மங்கையர்கள் குடமேந்தி அலைவதனைப்
படம்பிடிக்க கவிபடைக்கும் உனதுகரம்.

எண்பத்து ஐந்தின் பங்குனியில் காலவனோ
 பேனாவை முறித்து வீசிவிட்ட செய்தியினர்ல்
 கண்கள் இருளக் கார்முகிலாள் சிந்தியநீர்
 எங்கும் பரவிப் பெருவெள்ளம் பொங்கியது.
 எங்கள் இதயமெல்லாம் படபடப்பைக் கூட்டியது
 பொல்லாத பேய்களெல்லாம் கூடனேற விட்டுவிட்டு
 நல்வரைத்தேரும் காலவனே உன்செய்கை
 கன்னியினம் சிறிசுகளின் கண்கசிய வைக்குதுபார்.

நாவலரே பக்கீர்த் தம்பியே எங்களது
 வாழ்வில் உந்தனது வாழ்வை மறவோம்
 காலவனின் அழைப்பேற்று நீயேகும் வேளையிலே
 கோடை தெரியவில்லை - கண்ணீர்
 மாரி பொழிந்தனவே.

செந்தமிழில் விகடத்தை நீசொருவி
 இதயங்கள் வென்றெடுத்த பெருமையினை
 அந்தநினைவுகள் எங்களது மனக்கோபுரத்தை
 இன்னும் தொடுகிறது என்றும் உசுப்பினும்
 கட்டுரையாய் கவிதைகளாய் நீவடித்த காவியங்கள்
 சொற்பொழிவும் எங்களது இனிய நினைவுகளே.

கல்லில் எழுதியதை கரைத்தவிட முடியாது
 எங்களது நெஞ்சுகளில் உன்நினைவுகள் அப்படியே
 நீரில் வரைந்த எழுத்தாக நீபோக
 தந்திரமாய்ச் சொற்குவிக்கும் தரகியல் வாதியாமோ?
 உன்னைக் கருவியாக்கி இலாபத்தாய் பெற்றவர்கள்
 இன்னும் கதிரையில்தான் உனக்குள் வருவாரோ
 உந்தன் நினைவுயென்ன அவர்களது நெஞ்சுகளை
 உசுப்பிவிட இயலாதே அவையெழுத்துக் கோபுரங்கள்.

காணிக்கும் கல்விக்கும் கடதாசி நோட்டுக்கும்
 கலிக்காரனுக்கு இடமில்லை என்றபோது
 கலாபிவிருத்திக் கழகத்தின் எழுச்சிக்கு வழிகாட்டி
 எமதுாரின் இளைஞர்களின் அறிவுக்கு ஒளியூட்டி
 நின்றவொரே ஔசிரியன் நீயாகி,
 எழுச்சிபெற எமதுார் முன்னின்ற தலைமகனே.

சிறகு முளைக்காத குஞ்சுகளைத் தவிக்கவிட்டே
 மடிந்த பறவை நீயல்ல,
 இரைதேடி அலைந்தே உணவின்றி மாய்ந்துவிடும்
 விடைதெரியாக் குஞ்சுகளும் நாங்களல்ல
 பூவாகிப் பிஞ்சாகி காயாகிக் கனிந்த எங்கள்
 விளைவுகளைக் கண்டபின்பே, திறமைக்கும் சான்றாகி,
 மறுமைக்கும் இறையருளை மாநபியின் வழிநின்றே
 பறைசாற்றி நீமறைந்தாய்.

பிச்சுபிடிக்கும் முன்பே அடியிறந்த மரமாகி
 நீமறைந்தே போயிருந்தால்,
 அழுகி விழந்தே அவலநிலை கொண்டிருப்போம்
 இந்நாளில் எமதுாரில் அய்யாமூல ஜாயிலியா
 பகடைவிலை யாடியிருக்கும்.

உதி

29.02.1988

அஞ்சலீக்தர் சான்றுகரேன் ஏற்றுக கோமகலே

சொற்பொழிவால் கட்டுரையால்
சூயதமிழ் கவிவளத்தால்
தற்பெருமை கொள்ளாமல்
தமிழ்நாட்டில் படியேறி
நற்பெருமை எமதிலங்கைத்
தாய்நாடு பெற்றிடவே
ஒப்பரிய மேகமெனும்
பட்டத்தைக் கொளர்ந்தமகள்

இப்போது எமைவிட்டுப்
பிரிந்தவொரு வருடத்தின்
பின்வந்த நாளின்று
நினைவுபட்டு நிற்கிறதே
இப்போது அன்னவர்தம்
அன்பினால் இணைந்தநாய்
தப்பாது அவர்சேவை
நிறைவுகளை நினைத்தீடுவோம்

வாழ்வுதனைச் சீராக்க
வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கே
ஓதியவுன் கவிதைகளும்
ஒப்பியநல் லறிவுகளும்
மாழாது வையகத்தின்
நெம்புகோல் என்பதன்மை
சோராத உன்பிறப்பால்
சூயதமிழ் தாய்மகிழ்ந்தாள்

தீராத பெருமைதனைச்
சம்மாந்தறை மகரும்
வாரியே கொள்வதற்கு
வகைசெய்த கோமகளை
பாராரும் பிரபுகரும்
பயன்பெற்ற உன்படைப்பால்
ஊரோடு உலகமுமே
உவர்ந்தே மகிழுதையா

எப்போதும் உன்இனிமை
உன்றறிவுப் பொக்கிசமும்
என்போன்ற பலருக்கு
பயன்நிறைத்து நின்றதனை
தப்பாது தினந்தோறும்
தரணியிலே ஓதியிடுவேன்
உப்பரிகை வாழ்வோரும்
உன்போலா தரணிக்கு

ஆப்பப்பா ஏணிகட்ட
இயலாது எவராலும்
தப்பாத மரணத்தின்
பின்னவர்கள் நிலைப்பதில்லை
எப்போதும் உன்ஜனனம்
உச்சரிக்கும் மக்களுக்கு
தப்பாது வழிகாட்டும்
உன்றறிவுப் பேழைகள்தாம்

வானொலியில் நீழுமீகும்
வளம்மிகு தமிழ்சுவைக்க
தேனீகளாய் தரணியிலே
தேடிடுகின் வானொலியை
பேனாவை நீவிட்டே
ஏகிடினும் இறையடியை
மாணவனாய் உன்னிடத்தே
அறிவுபெற்றார் உள்ளனரே

ஊரெல்லாம் கதறியழ
உந்தனயிர் பிரிந்தாலும்
பாராரும் வானத்தில்
பதிந்தமைந்த நிலவேநீ
யாராலும் அமைத்துவிட
இயலாது இறையவனை
துணைகொண்டு நீவடித்த
ஆயதமிழ் கோபுரங்கள்

உன்னிடத்தே கவியெழுத
அறிமுகத்தை நீயமைத்து
பண்ணுக்கும் மெருகட்டிப்
பாரினிலே கவிஞனை
என்னைநிறுத் தியவுள்
அறிவுப் பேழையினைக்
கொண்டே ஆயமைத்தேன்
கோமகனே உந்தனுக்கு

சிந்தைதான் குளிராதோ

இச் சிறியோன் அஞ்சலியை
வந்தனம் என்றே நீ

வரவேற்றுத் தானெடுப்பீள்
எந்தனக்கு உணர்ச்சி

என்றென்றும் தந்திரமுன்
அஞ்சலிக்குச் சாற்றும்கவி

ஏற்றிக் கோமகனே.

* * *

--20.03.1986--

நே ச க் கி னியே நீ வா டு !

காதற் கினியே இதயக்காய்

கனியும் பழமும் ஆகாதோ

போதை மயக்கில் வீணாய்நீ

பூத்துக் குலங்கும் றெவுக்காய்

ஆதிக்காலம் காத்தாலும்

ஆகும் பலனைக் காணாயே

பேதைக் கினியே வீணாசைப்

பேரும் புகழும் ஆகாதோ!

பஞ்சாயிப் பறக்கும் இலவங்காய்

பழுத்தும் பயனை அடையாமல்

நெஞ்சங் கெட்ட கதையைநீ

நேற்றுக் கூட அறியாயோ

பஞ்சுக் கினியே வீணாசைப்

பேயை விட்டே விரைந்தேயென்

நெஞ்சக் கனியைத் தருகின்றேன்

நேசக் கினியே நீவாடி!

(மார்ஊறும் நாள்வரை * * * முழுமேகத்தின் அறிமுகத்துடன், தினபதி
கவிநா மண்டலத்தில் 1971.12.09ம் நாள் வெளிவந்தது.
இதுவே எனது முதலாவது கவிதை)

அந்-நூர்ரத்

அந்-நூர்ரத் - இது ஒரு வறிய குடும்ப அபிவிருத்தி சாந்தி சமாதான சமூக நலன்புரிச் சங்கம்.

சாதி சமய அரசியல் வேறபாடுகளுக்கப்பால், மனிதர்கள் அனைவரும் ஒரினம்.

ஆணும் பெண்ணுமாய்ச் சாதிகள் இரண்டு.

மொழிகள் அனைத்தும் மனித குலத்தின் தொடர்புச் சாதனம்.

மனித நேயமும் வறமையின்மையும் பிறப்பின் பயனை நிறைவு செய்யும்.

இயன்றதை இயன்றளவு உதவுவதே மனிதத் தன்மை.

உண்மையும் உழைப்பும் உயர்வினை நல்கும்.

என்றும் கோட்பாடுகளைக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டதே இச் சங்கமாகும்.

இச்சங்கத்தின் கோட்பாடுகளுக்கும், செயற்பாடுகளுக்கும் மதிப்பளித்து ஒற்றுமைப்பு வழங்குமாற, அனைவரையும் அன்புடன் வேண்டுகின்றது அந்-நூர்ரத்.

"ந ள் றி "

தொடர்புர்கள் :

செயலாளர்,
அந்-நூர்ரத் தலைமையகம்,
171, பொது நூலக வீதி,
மருதமுனை.

சென்ற மலர்
சென்ற மலர்
சென்ற மலர்
சென்ற மலர்
சென்ற மலர்
சென்ற மலர்

